

at udbede mig det ærede Things Dymærksomhed et Dieblif. Det er baade forrige Gang og nu idag, da denne Sag er forhandlet, fornemmeligt to Punkter, med Hensyn til hvilke man er kommet til en modsat Anskuelse om den her foreslaaede Kugleaffstemning. Man har nemlig for det Første gjort gjeldende, at Rigsdagen skulde ansees saaledes sammenfat, at det maatte antages om samtlige dens Medlemmer, at de ved at afgive deres Stemme ikke faae til Hvire eller Benstre, at de Forhold, som ellers i Livet yttrede nogen Indflydelse paa dem, fatte dem i en vis Afhængighedstilling, at disse skulde her i Salen have tabt enhver Virkning. Jeg troer nu, at der hersker megen Overspændthed i denne Betragtningssmaade. Jeg troer, at de, der yttre sig saaledes, gaae meget for let hen over Sagen. Jeg troer, at Enhver ved nærmere at gaae ind paa Forholdene, ikke vil have Banskfelig-
hed ved at tænke sig mange Stillinger, hvor det kan være en overmaade svar Prøve, hvorpaa den enkelte Rigsdagsmand ved sin Afstemning kan blive sat; men i denne Henseende kan jeg navnlig henholde mig til hvad der er blevet yttret af den ærede Secretair. Jeg er overbevist om, at hvad der af ham er blevet udtalt, saa sandt ogsaa vil have fundet sit gode Sted. Det er heller ikke blevet nægtet fra den anden Side, og det er det andet Punkt, det er meget mere blevet indrømmet, at der kan være megen U selvstændighed, at man ikke i enhver Sag kan regne paa den Uafhængighed, det borgerlige Mod, som kunde være ønskeligt; men man har da meent, at det netop for saadanne Tilfælde maatte gjælde om at styrke

den offentlige Character, at man netop da ikke maatte betjene sig af hvad der kunde synes beregnet paa at begunstige Svagthed og U selvstændighed. I denne Henseende forekommer det mig nu, at en væsentlig Misforstaaelse finder Sted. Det er ganske vist af den allerførste Vigtighed, at der paa enhver Maade arbeides paa at danne saa selvstændige Borgere som muligt, og dette er saa meget mere vigtigt, som vist Alle maae indrømme, at medens Forholdene under det ældre, nu forladede, Regjeringssystem vistnok var stiftet til at fremkalde mange smukke Dyder, var det dog ikke stiftet til at danne den selvstændige, modige og uafhængige Character. At man nu imidlertid ogsaa her i Salen bør søge at faae Leilighed til at virke i denne Retning er aabenbart; men jeg kan ikke forestille mig, at netop selve Afstemningshandlingen, at den skal benyttes som et Middel til at styrke eller at stille denne Selvstændighed paa Prøve. Det forekommer mig at være høist farligt, at ville benytte Afstemningen paa den Maade, som en Prøvesteen paa hvad der kunde ønskes at være Tilfældet.

Rettelser.

Folkethings-Libenden Nr. 20: S. 299 L. 23—25 „som skal træffe den fornødne Foranstaltning eller, iølge Regulativet, de fornødne Forholdsregler“ læs: „som ved Regulativet skal træffe de fornødne Forholdsregler“.
S. 300 L. 20—21: „de have paa Grund af tilfældige Omstændigheder havt“ læs: „dette har paa Grund heraf havt“.